

de Dele af ældre Bygninger eller de deri af den omhandlede Slags værende Indretninger, der efter Ildbrand underkastes Ombygning. Jeg mener nemlig, at det maa følge af, hvad der i Lovforslaget § 16 er udtalt, at de Bestemmelser, der indeholdes i dettes §§ 3—9, altsaa ogsaa Bestemmelsen i § 6, skulle træde i Stedet for de tilsvarende Bestemmelser i denne Lovs §§ 8—14, hvorunder disse Bestemmelser falde. Det er til disse Bestemmelser i §§ 8—16, at § 17 i Loven af 1861 henholder sig. Derfor antager jeg, at § 17 maa blive gjældende ogsaa forsaavidt angaar dette, der skal træde i Stedet for en af §§ 8—16 i Lov af 2den Marts 1861. Spørgsmaalet om, hvorvidt disse Bestemmelser i § 6, andet Stykke, skulle anvendes strax eller ei, mener jeg altsaa maa besvares efter § 17 i Lov af 2den Marts 1861. Hvad iøvrigt angaar den Hensigt, det ærede Medlem gjorde, skal jeg blot dertil bemærke, at jeg ikke ser mig i Stand til i Dag at erklære mig over, hvorvidt det er muligt at forme Bestemmelsen lige saa betryggende paa den Maade og efter de Hensyn, det ærede Medlem angav, men jeg haaber, at det er et af de Punkter, som vil blive Gjenstand for Overveelse inden Sagens 3die Behandling.

Ordføreren (Reedtz-Thott): Jeg skal kun paa Udvalgets Vegne takke den høitærede Minister for den Smødefønhed, han har vist overfor de Vædringer, som Udvalget har stillet. I det jeg dernæst skal tillade mig at vende mig til det ærede 1ste Medlem for 7de Kredts (Hauerslev), skal jeg indrømme ham en Ting, og det er, at jeg er ganske enig med ham i, at Estrætag er det Bedste, man kan bruge paa almindelige Landbygninger, men dertil tror jeg ogsaa, at mine Indrømmelser væsentlig ville indskrænke sig. Der er et Punkt, som jeg ikke før har haft Leilighed til at udtale mig om, det er § 12, hvortil der af Mindretallet er stillet den Vædring, at denne Paragraf skal udgaa, jaaledes at Minimum for Bøden skal blive 4 Kr. ligesom før. Men jeg skal gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det her slet ikke dreier sig om en Bøde, som bliver paalagt, fordi der kan mangle en lille Ting ved et Brandredskab eller lignende, og at det ikke er en Bøde, man meget let vil kunne ifalde. Der staar nemlig i den gjældende Brandpolitilov af 2den Marts 1861 § 44: „Befindes der ved Brandshyret nogen Mangel i fornævnte Henseende, giver Brandfogden Tieren eller andre Bedkommende Paalæg om at afhjælpe samme inden en op-

gIVEN passende Tidsfrist, og skal han siden, naar Fristen er udløben, efterse, hvorvidt Saadant er slet eller ikke. Befindes ved Efterhyret Noget ikke at have afhjulpet de ved det første Syn udsatte Møbler, eller bliver Brandfogden ellers opmærksom paa nogen Overtrædelse af Brandanordningerne, indberetter han Saadant til Politimesteren, for at de Bedkommende kunne blive dragne til Ansvar. Det er altsaa først, naar man forgæves har opfordret Bedkommende til at afhjælpe Møblerne, at der er Tale om disse Bøder, og ærede Medlemmer ville dog vist være enige med mig i, at i saa Tilfælde vil en Minimumsbøde af 10 Kr. være temmelig passende. Jeg skal altsaa tillade mig paa Udvalgets Flertals Vegne at tilraade, at denne Paragraf bliver staaende og ikke udslettes, jaaledes som Mindretallet foreslaar. — Hvad angaar de øvrige Bemærkninger, som det ærede 1ste Medlem for 7de Kredts har gjort, tror jeg, at det er Bemærkninger, vi lige fra 1ste Behandling her i Salen stadig have hørt gjentage. Jeg tilstaar, at jeg overfor disse til en vis Grad befinder mig i den Stilling, at jeg og Udvalget med mig stadigvæk tror at have rammet en Pæl gennem disse og endelig faaet dem begravede, men pludselig ere de der igen i samme Stikelse, som da vi begyndte den første Dag. Jeg tilstaar, at overfor dette opgiver jeg fuldstændig videre at ville diskutere om den Sag, og jeg henstiller kun til det ærede Thing at følge Udvalgets Flertal. — Jeg skal endelig overfor det ærede 3die Medlem for 11te Kredts (Th. Nielsen) bemærke, at det Spørgsmaal, det ærede Medlem har fremdraget, har allerede paa et andet Sted været fremme. Jeg har ogsaa været tilbøielig til at tro, at man var Lovlig streng mod Dampforstenene, og jeg havde troet, at der kunde være Noget i det, at Ristfladen kunde være det Bestemmede for, hvorledes de bleve stillede her i Loven, men der har vist efter de Erfaringer, der have foreligget for Brandforsikringskasserne, ingen Tvivl været om, at det ikke er Størrelsen af Rjedlerne, der er det Afgjørende, men at det, der er det Afgjørende, det, der bevirker Fare ved Dampjedlerne, er det Materiale, der bliver brugt under dem. I det Tilfælde, at der under Dampjedler bliver fyret med Kul, Koks og Sligt, er der ingen Fare, naar Storstenen da har en anstændig Høide, men naar der bliver brugt Kvas eller den Slags hurtigt opblussende Brændsel under Dampjedler, kommer Faren frem, og derfor maa jeg i Modsetning til det ærede Medlem paastaa, at Faren ved Dampjedler netop